

то по-деятелна е мисълта на човѣка, толкова и лицето е по-дълго. Природата е опредѣлила известни норми, на които трѣбва да отговарятъ дължината и широчината на лицето. Хора, които иматъ кръгли, валчести лица, приличатъ на деца. Обикновено тѣ се занимаватъ съ дребни работи; тѣ мислятъ, какъ да премахнатъ препятствията отъ своя пътъ. Тѣ обичатъ да живѣятъ безъ мъчнотии. Има изключения и отъ това правило.

Колкото по-разуменъ става човѣкъ, толкова повече лицето му се удължава. Значи, когато линиитѣ се удължаватъ, разумността и будността на ума се увеличаватъ. Когато брадата на човѣка се заостря, увеличава се неговата разумностъ и острота на ума. Колкото по-валчесто става лицето, толкова по-слаба е разумността. Тѣзи хора мислятъ философски, но не сж досѣтливи. Щомъ е дошълъ на физическия свѣтъ, човѣкъ трѣбва да бжде досѣтливъ, съобразителенъ. Музикантътъ, запримѣръ, трѣбва да има усѣтъ, да различава вѣрно тоноветѣ. Както различава тоноветѣ, така човѣкъ трѣбва да различава и мислитѣ, да познава низшитѣ отъ висшитѣ. Нѣкой казва, че не може да различава тоноветѣ. Щомъ не различава тоноветѣ, той не може да различава и мислитѣ. Защо не ги различава? Ако между човѣка и висшитѣ мисли и чувства има нѣщо подобно, той непременно ще ги различава отъ низшитѣ. Какъ може котката да върви следъ рибаря, който носи риба въ ржцетѣ си? Ме-